

متن پرسش

سلام: خدا قوت. نظرتون درباره متن اخير دکتر داوری در مورد ریاست جمهوری آقای پزشکيان چیه؟ نه از باب کنجکاوی و نه به اعتبار زیرسوار بردن دکتر داوری که از روی حیرت می‌پرسم. که چگونه نسبت بین زمان شناسی و توسعه نیافتگی و راه‌جویی و این بیانیه در باب دکتر پزشکيان رو جمع کنم؟ متن دکتر داوری: بیانیه رضا داوری اردکانی در حمایت دکتر مسعود پزشکيان: به نام خداوند جان و خرد. انتخابات روز جمعه ۱۵ تیرماه را با هیچ انتخاباتی قیاس نباید کرد. این انتخابات می‌تواند چیزی ورای رأی دادن به این یا آن نامزد یا به فلان رسم و شیوه سیاسی باشد؛ بلکه انتخاب میان بودن و نبودن ایران است. اکنون رأی می‌دهیم که آیا ایران بماند و بکوشد بعضی دردهای مهلکی را که دچارش شده است درمان کند یا به راه وخیم‌تر شدن آن دردها و گرفتاریها و افتادن در ورطه‌های خطرناک جنگ و ویرانی برود. البته به دکتر پزشکيان از این جهت باید رأی داد که او شایستگی‌های بسیار دارد و به آنچه می‌گوید عمل می‌کند. در دوران وزارتش نیز به کارهای مهمی چون توسعه دوره‌های تخصصی و فوق تخصصی پزشکی و پیشرفت حوزه رادیوداروها و توسعه بیوتکنولوژی (زیست فناوری) اهتمام موثر داشته است و اگر به ریاست جمهوری انتخاب شود می‌کوشد با همکاری اهل صلاح و تدبیر و مشورت با صاحب‌نظران و کارشناسان تا جایی که می‌تواند مشکلات را رفع کند و دردهای کشور را کاهش دهد. اما وجه مهمتر قضیه این است که رأی دادن به او رأی دادن به بقای ایران است. او گرفتار سوداها و اوهام بیهوده‌ای که ایران را به سوی ورطه‌های خطر و تباهی می‌برد، نیست. رأی ندادن در این دور انتخابات را دیگر نمی‌توان مقاومت منفی خواند زیرا نتیجه زودهنگام آن می‌تواند افتادن کشور به راه ستیزه‌ها و کشمکش‌های خطرناک و غفلت از گرفتاریها و مشکلات و دوام پریشانی و فساد باشد. مردم ایران مسلماً کم و بیش به این نکات توجه دارند و کاری نمی‌کنند که خدای ناکرده فردا در تاریخ بنویسند ایرانیان در سال ۱۴۰۳ چنان به دشمنی با خود و کشور خود برخاستند که گویی رسم و راه دوستی را از یاد برده و گم کرده‌اند. ولی چنین اتفاقی نخواهد افتاد زیرا ایرانیان در تنگناها به کشور خود پشت نمی‌کنند. ایران می‌ماند و باید بماند تا زخم‌هایی را که در جان و تن خویش دارد التیام بخشد. رضا داوری اردکانی ۱۲ تیر ۱۴۰۳ اگه صلاح می‌دونید خصوصی برام بفرستید و باز اگر مصلحت بود در کانال نشرش دهید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده پیام آقای دکتر داوری اتفاقاً مسئله و موضوعی است که ما را

دعوت به اندیشیدن و باز اندیشیدن در این زمانه می‌کند. اولاً: جناب استاد امیر نجاتبخش در مواجهه با آن پیام نکته دقیقی می‌فرمایند که ابتدا خوب است بدان توجه شود.

«خدا را شکر که در میان ما هنوز فلسفه هست. هنوز کلامی هست که ما را تکان دهد و بار دیگر همه چیز را در مقابل ما ویران سازد تا از نو ساخته شویم.

□ آنان که با زبان فلسفه آشنا نیستند شاید ندانند ما با سخن فیلسوف در چه شور و شعفی حاضر می‌شویم.

□ ابن سینا در نیمه‌های شب در میان کتاب‌ها با سخن حکیمان و فیلسوفان آنچنان وجدی می‌یافت که می‌گفت *أین الملوک و أبنا الملوک*.

□ شاید هنوز در میان ما کسانی هستند که می‌گویند ابن عربی سنی است و به حقیقت راه نیافته، اما نمی‌دانم با سخن حضرت روح الله چه می‌کنند آنجا که راه آینده جهان را با درک ابن عربی میسر می‌دانست و سیاستمداران بزرگ را به آن دعوت کرد؟

□ آری مگر ما با ابن عربی سنی شدیم که با فیلسوف بزرگ عصرمان بسیجی نباشیم؟

□ آری امر دشواری است و آنان که عزم و همتی داشته باشند تا با سخن فلسفه روبرو شوند جز راه حضرت روح الله راه دیگری در مقابل خود نمی‌یابند.» (حجت الاسلام نجاتبخش).

ثانیاً: باید در این مورد بحث شود که کدام داوری و کدام پزشک‌یان؟! آقای دکتر داوری که آنچنان برای شهید آوینی اشک می‌ریزد و در عین حال سخت نگران غلبه تحجری است که بنا دارد خود را به آقای دکتر جلیلی تحمیل کند. که البته و صد البته تفکر تاریخی دکتر جلیلی ماورای میدان داری چنین

جریانی است ولی بالاخره ما هنوز از این نوع تنگ نظری‌ها که در بین مان هست، عبور نکرده ایم. و کدام پزشک‌یان را دکتر داوری پشتیبانی می‌کند؟ پزشک‌یان دیروز را که شورای نگهبان نیز تأیید کرد؟ و یا پزشک‌یان امروز را که برای رأی آوردن، تا این اندازه از ساده‌ترین فهم تاریخی انقلاب اسلامی دور افتاده است. و البته در این موارد باید در جلساتی که پیش می‌آید فکر کرد، آن هم به انقلابی که بنا است در

منظر شخصیت حضرت روح الله به گفته آقای نجاتبخش، ما بسیجی حضرت روح باشیم. این است

معنای زندگی و این است آینده‌ای که در پیش است. در این رابطه نگاهی به جواب سوالات ۳۷۸۸۳

و ۳۷۸۸۴ ببندازید. موفق باشید